

**JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA**
**CINEMES
GIRONA**

29 de gener a les 19h
als Cinemes Girona

**JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA**
**CINEMES
GIRONA**

A NIGHT OF KNOWING NOTHING de Payal Kapadia

Títol original: A night of knowing nothing

Direcció: Payal Kapadia

Guió: Payal Kapadia i Himanshu Prajapati

Ajudant de direcció: Priyanka Arora i
Soumyajit Ghosh Dastidar

Fotografia i muntatge: Ranabir Das

So: Moinak Bose, Pierre George i Romain Ozanne

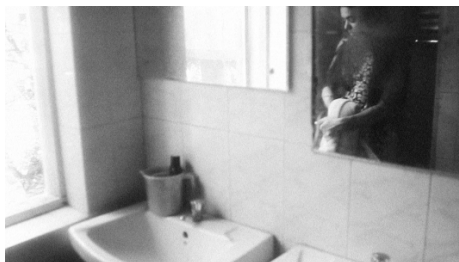
Repartiment: Bhumsuta Das

Any: 2021

Durada: 95 min

El film s'obre amb la correspondència entre dos amants separats per milers de quilòmetres. Les cartes pertanyen a una noia que s'identifica amb la inicial "L", i que estudia a l'Institut de Cinema i Televisió de Pune, a l'Índia. S'adrecen al seu xicot, que ha marxat perquè ella pertany a una casta inferior i la família no acceptaria el matrimoni.

A partir d'aquestes cartes personals i íntimes, acompanyades sovint d'imatges igual de poètiques, la cineasta retrata també les lluites i els conflictes polítics i socials. La pel·lícula ens va fascinar per la manera com relata un conflicte tan profund i l'univers poètic que desperta.

Joves Programadors Moving Cinema som un grup de divuit joves d'entre 17 i 23 anys que ens reunim setmanalment per visionar films i dialogar sobre ells. Venim d'àmbits diversos i compartim la passió pel cinema. A les nostres trobades coneixem cineastes i noves pel·lícules, aprenem sobre el món de la programació i tenim l'oportunitat de conèixer de primera mà els films i els seus processos de creació.

Una vegada al mes programem i presentem una sessió especial als Cinemes Girona.

El grup està integrat per Hug Banqué, Clara Campos, Helena Catalán, Lúa Minghan, Gina Fontané, Martina Ize, Ashling Ocampo, Ainhoa Oliveira, Armand Perelló, Ginesta Puigarnau, Arnau Rodríguez, Cristian Santos, Martí Salvia, Lea Sanahuja, Martina Tulián, Pau Vega, Adriana Villayandre i Adriana Yter.

La proposta es desenvolupa en el marc del projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema
bluesky: @abaoaqu.org

REFLEXIONS DE PAYAL KAPADIA

El film és un homenatge al sistema universitari públic a l'Índia. Durant centenars d'anys, gran part de la societat índia ha tingut prohibit l'accés a l'educació, i el sistema universitari públic es va crear per resoldre aquesta problemàtica històrica. Així i tot, no sempre ha estat possible a causa de les discriminacions encara molt presents de casta, etc... Però les universitats públiques han funcionat com a espais per a la llibertat de pensament i d'expressió, on tot es pot posar en qüestió. El film, en forma d'un llarg somni, és un cant a aquesta llibertat, a que es pugui assolir en un futur.

La pel·lícula utilitza un metratge granulat, en blanc i negre que crea una sensació de nostàlgia. Però no és nostàlgia del passat, perquè en cap cas creiem que el passat fos millor. És una nostàlgia del present, dels nostres temps actuals que ens han obligat a molts a respondre a les circumstàncies que ens envolten. Potser és una nostàlgia per la idea romàntica de ser jove i conscienciat: lluitar per una societat més equitativa.

Quan muntàvem, altres estudiants ens passaven gravacions que havien fet en altres universitats, que vam recollir juntament amb vídeos que tòiem de gravacions familiars i vídeos virals d'internet. Això es va convertir en un arxiu de memòries en constant creixement, i fins i tot allò que havíem filmat semblava material trobat, convertint-se en una càpsula de temps del nostre propi passat. Aleshores vam començar a construir una narrativa per connectar aquestes imatges aparentment sense relació.

Vam escollir una història d'amor, les històries d'amor a l'Índia sempre estan condicionades per la casta, la classe social i les diferències religioses. La narrativa es construeix a través de les cartes que L escriu al seu company, de qui es van separar quan ell es va veure obligat a abandonar l'escola de cinema. Els seus pares no aproven la relació perquè no són de la mateixa casta. Es tracta d'un retrat de la seva situació personal i emocional, així com dels canvis socials dràstics que viuen al seu voltant.

Potser d'aquí neix el títol. Una nit sense saber res, com una nit llarga i imprevisible, en la que tots estem a les fosques sobre què esperar a continuació. El títol també el vam trobar a les parets de la universitat, gargotejat per un poeta desconegut.

Payal Kapadia,
Dossier Quinzaine des cinéastes, 2021

Sempre vaig saber que no volia una pel·lícula que fos cronològica. Estava intentant articular com, en els últims cinc anys, hi ha hagut moltes emocions. Hem vist una cosa rere l'altra, imatges horribles que ens han arribat, sigui a Facebook o davant dels nostres ulls. No creia poder aproximar-me a tot això sense l'emoció. També volia construir la pel·lícula amb la intenció que les escenes del final (de repressió policial a estudiants) fossin viscudes de manera que no sigui com si passessin a un altre lloc, en un altre temps, sinó que hi hagués una connexió amb aquesta gent, que hi hagués empatia i afecte.

Payal Kapadia,
Interview: Payal Kapadia on A Night of Knowing Nothing,
Film Comment, 28 de febrer de 2022

SOBRE LA PEL·LÍCULA, S'HA DIT...

El cinema de Payal Kapadia, des dels seus curtmetratges iniciàtics fins aquest primer llargmetratge de ficció, està consagrat a plantejar la impossibilitat de desvincular l'il·lusori de la vida terrenal, a representar la invisibilitat entre allò material i allò intangible.

Javier H. Estrada,
De sueños tangibles y cuerpos etéreos,
Caimán CdC, gener de 2025

És possible traspassar amb la càmera l'època vital més convulsa, agitada i incerta (l'etapa d'estudiant a l'Índia i les seves nombroses manifestacions, en aquest cas) a través d'una mirada on la sensibilitat sigui protagonista, que transcendeixi el paisatge violent, les paraules amargues o la paràlisi de la por.

Jonay Armas,
Un silencio que duele
Caimán CdC, gener de 2025

**PROPERES
SESSIONS
MENSUALS**
**26 de febrer i
26 de març**